

**This is an electronic reprint of the original article.
This reprint *may differ* from the original in pagination and typographic detail.**

Author(s): Koponen, Eeva

Title: Erasmus Staff Training week, 18. – 22.5.2015, Granadan yliopisto

Year: 2015

Version:

Please cite the original version:

All material supplied via JYX is protected by copyright and other intellectual property rights, and duplication or sale of all or part of any of the repository collections is not permitted, except that material may be duplicated by you for your research use or educational purposes in electronic or print form. You must obtain permission for any other use. Electronic or print copies may not be offered, whether for sale or otherwise to anyone who is not an authorised user.

Erasmus Staff Training week, 18. – 22.5.2015, Granadan yliopisto

9.12.2015 Tekijä [Jyväskylän yliopiston kirjasto](#)

Un pueblo puede encerrar miles de tesoros

(Yksi kaupunki voi sulkea sisäänsä tuhansia aarteita)

Toukokuussa tutustuin Erasmus-vaihdossa Granadan yliopistoon ja sen kirjastoihin Etelä-Espanjassa. [Universidad de Granada](#) (UGR) perustettiin paavin bullalla vuonna 1531 arabiyliopiston paikalle. Niin paavillista kuin olikin voitiin toisen uskontokunnan rakentamat maalliset rakennukset hyväksyä. Arabiperintö on edelleen nähtävissä myös vanhimmissa yliopiston tiloissa.

UGR on Espanjan suurimpia yliopistoja. Siinä on

- 22 tiedekuntaa,
- viisi korkeakoulua,
- 65 000 opiskelijaa (joista 8 000 ulkomaalaisia) sekä
- 7000 henkilökuntaan kuuluvaa.

UGR:n [kirjastoon](#) kuuluu Hospital Realin lisäksi yli 20 tiedekunta- ja korkeakoulukirjastoa.

Kirjastojen etelä, itä ja pohjoinen kohtasivat

Jukka Relander jaotteli [Kirjastojen Eurooppa](#) -artikkelissaan kirjastot katoliseen, luterilaiseen ja entiseen Itä-Euroopan vyöhykkeeseen. Katolinen kirjasto muistuttaa meidän arkistojamme ja kirjastoalan koulutus painottuu käsikirjoitusten luokitteluun. Itäinen Eurooppa kärsii resurssipulasta. Me luterilaiset käytämme kirjastoja eniten, myös maallistunut tieto on jokaisen henkilökohtainen asia. Relander vertailee yleisiä kirjastoja, mutta samoja piirteitä näytti tulevan vastaan tiedekirjastoissakin.

Ainakin tiedepuolella syynä on myös vaikkapa mittaamattoman arvokas [Codex Granatensis](#), ja sen ”sisarukset”. Kyseinen Codex on UGR:n kirjaston kruununjalokivi. Se on kaksiosainen, 116 foliota sisältävä kuvitettu käsikirjoitus. Ensimmäinen osa, *De Natura Rerum*, käsittelee filosofiaa, teologiaa ja pyhimyselämäkertoja, toinen osa, *Tacuinum Sanitatis* lääketiedettä.

Arabiperintöä ajatellen ei liene ihme, että lääketiede on nykyisenkin UGR:n painopistetieteenala. Alkuperäistä Codexia emme päässeet katsomaan, mutta faksimilekin näytti upealta.

Uudemmassa kirjastoarkkitehtuurissa arkistomaisuus näyttäytyi meidän varastotilojemme näköisinä hyllyriveinä ja luterilaisen silmään tylsinä lukutiloina.

Erasmus Staff Training Week -osallistujia Complejo Administrativo Triunfon edessä (kuva: Jesús Esquiner).

Meitä kirjastolaisia oli 19 kahdeksasta maasta eri puolilta Eurooppaa, joten Relanderin mallia pääsi testaamaan kaikkinsa. Viikon antoisin puoli olivatkin erilaiset keskustelut. Järjestäjät olivat joko sen itsekkin oivaltaneet tai sitten vain valtasimme sille tilan myös alustusten ja kirjastoesittelyjen yhteydessä. Kysymyksiä ja kommentteja ei todellakaan tarvinnut pyytää.

Osallistujien esityksissä maantieteellinen suunta näkyi eniten siinä, että kun muut esittelivät pinta-aloja, hyllykilometrejä ja muita lukumääriä, niin me ”luterilaiset” esittelimme värikkäitä oppimistiloja, interaktiivista opetusta ja pyöräillen kirjastoja markkinoivaa kansainvälistä *Cycling for Libraries* -konferenssia.

Oma esitykseni oli kokonaiskuva akateemisiin prosesseihin pohjautuvasta opetus- ja ohjaustyöstämme. Epäselväksi minulle jäi, miten toimintatapamme lopulta ymmärrettiin. Mutta moni ilmaisi halukkuutensa tulla tutustumaan Jyväskylään. Tarton yliopiston kirjaston kanssa yhteistyö on jo alkanutkin.

Iltaisin kulttuurihistoriaa ja virvokkeita

Granadan kaupunki on hyvin kiinnostava erityisesti sen rakennushistorian ja ympäröivän luonnon, kuten Sierra Nevadan ja Välimeren ansiosta. Vapaaehtoisessa iltaohjelmassa oli huomioitu Alhambra, Albaycín, flamenco sekä Heureka-kaltainen interaktiivinen tiedemuseo.

Alhambran linnoituksessa ja palatsissa kietoutuu yhteen maurilainen kulttuuri 800-luvulta alkaen ja espanjalaisvalloittajien katolinen kulttuuri 1492 takaisinvaltauksen jälkeen. Alhambra kelpasi katolisten kuninkaanlinnaksi, mutta moskeijat tuhottiin ja niiden paikalle rakennettiin katoliset kirkot. Alhambra on Unescon nimeämä maailmaperintökohde ja yksi maailman suosituimmista turistikohdeista.

Alun perin Alhambran aikalaisessa, Darro-joen vastarannalle rakennetussa Albaycínin kaupunginosassa aistii edelleen arabikaupungin sokkeloisen arkkitehtuurin, vaikka minareettien kutsuhuudon sijaan sielläkin kaikuvat kirkonkellot. Mukulakivet, ylä- ja alamäet ja pikku eksymiset vaativat hyvät kengät ja jos ei kuntoa, niin sitkeyttä. Ainut harmistus on silti se, että katujen varret ovat väärällä Kiinassa ja Nepalissa ja ties missä tehtyä ”arabifolklorea” ja turistivirrat tuovat mukanaan taskuvarkaata.

UGR:n vierailijoiden residenssi, Carmen de la Victoria, sijaitsee Albaycínissa. Carmenit ovat upeita puutarhoja, joista yhdessä meillä oli näin mahdollisuus viettää iltaa ja nauttia virvokkeita. Ison porukkamme vuoksi emme kuitenkaan päässeet residenssin asukkaiksi. Kun oma hotellini

sijaitti huutoetäisyydellä Plaza Nuevalta ja takapihan puolella naapurina oli Casa de Vinos, en ihan käynyt tätä itkemään. Sitä paitsi kotimatka Darro-joen partaalla valaistun Alhambran ja yötaivaan tuikkeessa tuli näin kaupan päälle.

Näkymä Albaiciniin, Sacromonte kohoaa oikealla (kuva: Eeva Koponen).

Granadassa ollaan myös gitanojen mailla. Nykyäänkin heitä asuu Albaycínin naapurissa, kaupungin laidalla Sacromonten rinteiden luolissa. Joskin elämäntapahipit ovat myös ottaneet suosikikseen nämä yksinkertaiset ja ilmaiset asumukset. Parhaat flamencopaikat löytyvät edelleen näistä luolista, mutta jopa paikallisten mukaan kannattaa tyytyä taksikyysiin ja järjestettyihin esityksiin, jos omaisuus ja henki ovat kalliit. Turisteillekin järjestetään kunnon menoa, taito ja ylpeys estänevät rimalitukset.

Eeva Koponen